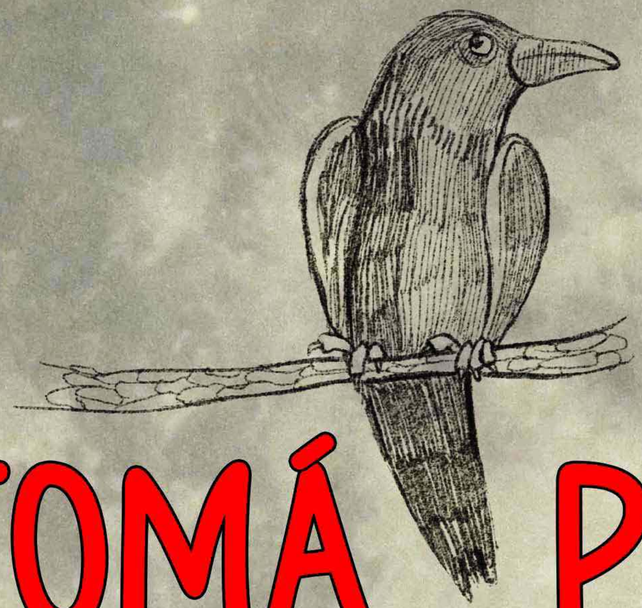

PITOMÁ PŘÍRODA

PRESS KIT

SYNOPSE

Předškolák Maty by rád nastoupil do první třídy spolu se svým nejlepším kamarádem Šímou. Ale podle paní učitelky by měl ještě rok zůstat ve školce, protože je příliš divoký, šíšlá a neposlouchá ani maminku.

Jeho dědeček (Jaroslav Dušek) je naštěstí tak trochu kouzelný dědeček. Zná jedno indiánské tajemství, které by mohlo jeho vnukovi pomoct. Vezme Matyho na svou chatu daleko od civilizace a uprostřed probouzející se jarní přírody se ho pokusí na blížící se pohovor u zápisu připravit.

První chvíle v divočině nejsou pro městského kluka vůbec jednoduché, protože na chatě není PlayStation ani televize.

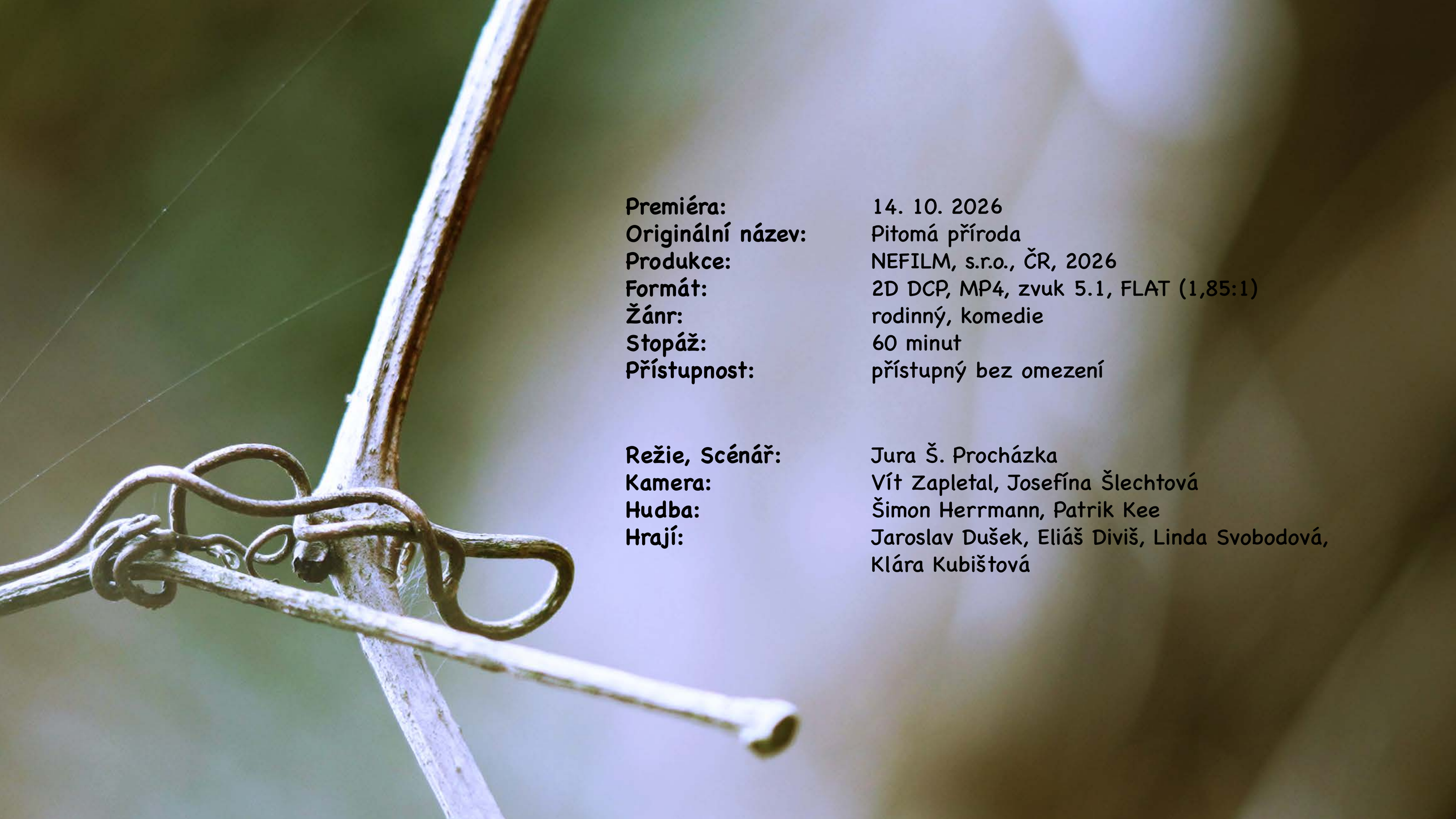

Premiéra:	14. 10. 2026
Originální název:	Pitomá příroda
Produkce:	NEFILM, s.r.o., ČR, 2026
Formát:	2D DCP, MP4, zvuk 5.1, FLAT (1,85:1)
Žánr:	rodinný, komedie
Stopáž:	60 minut
Přístupnost:	přístupný bez omezení

Režie, Scénář:	Jura Š. Procházka
Kamera:	Vít Zapletal, Josefína Šlechtová
Hudba:	Šimon Herrmann, Patrik Kee
Hrají:	Jaroslav Dušek, Eliáš Diviš, Linda Svobodová, Klára Kubištová

JURA Š. PROCHÁZKA
scénář, režie

Vystudoval slaboproud na brněnské průmyslovce,
kameru na VOŠFZ ve zlínských ateliérech Karla Zemana
a střih na FAMU u Jana Daňhela a Drahomíry Vihanové.

Stříhal filmy např. s T. Reichovou /Epidemie svobody/,
V. Turnerem /Za uhelnou oponou, Terra Nullius/
nebo A. Růžičkovou /Pohyby Jana Calábka, Džungle Placht/.
Nejdelší spolupráci však navázal s Vítem Zapletalem
/Život přede mnou, Prach, Josef Váchal/, se kterým založil
filmovou produkci Nezávislých filmařů - NEFILM.
Prostříhal se všemi českými mainstreamovými televizemi
/Fenomén Underground, Nedej se, Náš venkov, Intolerance,
Autosalon, Robinsonův ostrov, Souboj na talíři, Masterchef/,
aby pochopil, že televize není jeho cesta.

Je certifikovaným instruktorem dechové školy
Oxygen Advantage Patricka McKeowna.

Rozhovor s režisérem

Jak vznikl nápad natočit film Pitomá příroda?

K zájmu o něco tak samozřejmého jako je vlastní dech mě přivedla intuice. Zhruba před deseti lety mi tělo dalo jasně najevo, že se o něj musím začít starat, věnovat mu úctu, pozornost a péči. Na této cestě jsem si zamiloval mikrobiom, půstování, otužování a dechový systému Wima Hofa. Avšak Hofovy hyperventilační techniky, které jsou nepostradatelné např. při otužování, mě po půl roce denního praktikování zcela vyčerpaly. A jak už to tak bývá, tak "náhodou" mi do života vstoupil dechový systém prof. Konstantina Buteyka, Rostislav Václavek a Patrick McKeown, kteří z Buteyka vycházejí. Základem Buteykovy metody je fakt, že moderní člověk dýchá zbytečně moc, a když přeučí své tělo dýchat pouze nosem, jemně a méně, tak paradoxně díky Bohrovu efektu jeho tělo využije více kyslíku. A tento konkrétní příklad známého rčení Méně je více, mi úplně změnil život. Pak už byl jen krůček od toho, že jsem si začal všímat jak dýchají lidé kolem mě, a když jsem uviděl, jak špatný dechový vzorec jsem nevědomky předal své dceři, nebylo na co čekat. Musel jsem o tom natočit film. Toužil jsem to nějak napravit. Pitomou přírodu jsem natočil především pro svoji dceru.

Proč je film o indiánech a hraje v něm Jaroslav Dušek?

Při psaní scénáře jsem vycházel z dechové techniky Pírko, kdy si dáte prst pod nos a dýcháte tak jemně, že by se teplota nadechovaného i vdechovaného vzduchu měla shodovat.

Mým cílem bylo natočit film pro děti kolem sedmi, osmi let, a já v osmi letech četl Posledního Mohykána od Jamese F. Coopera. Dodnes si pamatuji nádherně lesklou obálku s obrázkem staršího indiána s orlím pírkem ve vlasech, kterého nakreslil Zdeněk Burian. Každé čtení byl večerní rituál, kdy jsem zachumlaný do peřin putoval drsnými světy daleké prérie. No a taky jsem vyrostl na filmech o Vinnetuovi. Takže indiánský příběh byl na světě.

Postavu dědy, který vnuka učí indánskému tajemství neviditelnosti jsem psal přímo na Jardu Duška. Vím, že měl výjimečný vztah se svým dědou, kdy spolu pravidelně sedávali ráno mlčky u jednoho stolu. Tenhle filmový obraz pro mě byla fascinující představa, kterou jsem toužil ve filmu zhmotnit. Kdyby Jarda Dušek roli nevzal, postavu dědečka bych přepsal.

Jak se pracovalo s dětským hercem?

Celý film jsme natáčeli ve velmi příjemné rodinné atmosféře. Jarda Dušek mi doporučil do role nezbedného kluka svého kamaráda Eliáše Diviše. Velmi bystrého sebevědomého domškoláka, který nikdy nestál před kamerou. Výhodou bylo, že šišlal a pro roli se nadchnul. Nevýhodou, že je přesným opakem kluka ze začátku filmu.

Při hereckých zkouškách jsem ho dokonce učil, jak se vztekat. Nechápal, proč by to měl vůbec dělat. Během natáčení byl plně koncentrovaný, natěšený a text si pamatoval nazpamět. Proces natáčení ho zaujal natolik, že mi poslední natáčecí den sám nabízel různé zlepšováky své role.

A filmování ho nepřestalo bavit ani dnes, jen na to jde z druhé strany, kameru obešel a sám natáčí.

Proč se film jmenuje Pitomá příroda?

První verze scénáře měla pracovní název Indián. Ale hledal jsem jiný název, i proto, že si ve stejnojmenném českém filmu dokonce Jarda Dušek zahrál malou roli ředitele entomologického muzea.

Další verzi scénáře jsem nazval Sojčí pírko, protože podle scénáře měl v rokli Maty s dědou najít poraněnou sojku. Při přípravě natáčení jsem oslovil Miloslava Pražáka, cvičitele filmových zvířat a od něj jsem zjistil, že vycvičit sojku není tak snadné jako jiného opeřence. Doporučil mi nejchytřejšího ptáka a sice krkavce, konktétně krakavčici Máňu, která je před kamerou jako doma. Taková česká krkavčí Marylin Monroe.

Ve filmu je scéna, kdy Maty učí krkavce indiánskému tajemství neviditelnosti, aby nebyl vidět ani slyšet. Sedí spolu před chatou na lavičce, Máňa v kleci Matyho pozorně sleduje a jakmile Maty začne pomalu, jemně dýchat, chytrá krkavčice utichne a takto spolu několik sekund tiše spočinou. Vzpomněl jsem si na dětství Jardy a jeho ranní sedánky s dědečkem. Byl to opravdy silný zážitek, výjimečný moment, protože jinak Máňa pořád do všeho krákala. Obsazením Máni se změnil i pracovní název filmu na Krkavčí pírko.

Jméno Pitomá příroda mě napadlo po dvou natáčecích dnech, kdy jsme točili příjezd dědy a Matyho na Sázavu. Jáša v roli Matyho celý den nadával a vztekal se, že mu došla baterka v mobilu, že musí pořád někam chodit, že to není zábava, ale jen pitomá příroda. A když jste v nádherné přírodě na Sázavě, tak označení pitomá příroda je samo o sobě tak pitomé, až je to přesně to, co film o návratu městského kluka do lůna přírody potřebuje. A název Pitomá příroda byl na světě.

Byly nějaké těžkosti při vzniku filmu?

No jéje, to je povídání možná na celou knihu. Jako Nezávislí filmaři jsme netočili z žádných grantů. Celý proces vzniku filmu jsem platil ze svých úspor. Téma filmu je natolik důležité a příběh o indiánovi oslovil všechny, kteří mi s filmem pomáhali. Štáb točil bez nároku na honorář a herci hráli zadarmo nebo za hubičku.

Ovšem bez Eliášových rodičů Evičky a Míry, by film vznikal jen velmi těžce. Nejenom že Evička s Jášou několik měsíců před první klapkou pravidelně trénovala texty, ale ještě nám s Mírou během natáčení vařila neskutečně dobrá jídla, zatímco my natáčeli. Dnes když na to vzpomínám, tak tomu ani nemůžu uvěřit. Rodiče Eliáška se stali součástí našeho tříčleného štábu a mají na vzniku filmu obří zásluhu.

Stejně jako Jarda Dušek, který si ve svém plnném kalendáři našel několik dnů a dokonce i půldnů na natáčení a večer ještě odjížděl hrát do divadla v Praze. Dokonce nám k natáčení půjčil chatu, kde se příběh odehrává.

Film by ale nespatřil světlo světa bez parťáka Víta Zapletala, se kterým jsem konzultoval všechny verze scénáře. Na mé naléhání dokonce vystoupil ze své konfortní zóny a ujal se hlavní kamery.

Třetím členem našeho štábu byla všestranná filmařka Josefína Šlechtová, která do filmu natočila záběry sázavské přírody, zvířat a přemluvil jsem ji také, aby na place točila zvuk.

Abychom alespoň částečně zaplatili postprodukci pro kina, rozjeli jsme veřejnou sbírku na platformě Donio. S osvětou, že vznikl film o funkčním dechu a rádi bychom ho vyslali do světa, mi pomohl Rostislav Václavek se svojí komunitou kolem projektu 5 pilířů zdraví a instruktorů Oxygen Advantage. Někteří z nich na postprodukci filmu finančně přispěli a pomohli filmu do kin. Jim patří velké díky, stejně jako mým přátelům v postprodukci, kteří film smíchali, obarvili a doladili do kino kvality za mnohem menší honoráře, než je běžné.

Jaké je poselství filmu?

Během studia Buteykovy metody a neduhů spojených se špatnými dechovými vzorci jsem zjistil, že dech je velmi mocný nástroj jak k napáchání, tak k nápravě mnoha nemocí moderní společnosti. Nebylo možné je pojmout do jednoho filmu a už vůbec nebylo myslitelné se o nich nezmínit.

Tak jsem vymyslel Pentalogii funkčního dechu. Pět hraných příběhů, které pojednávají o různých civilizačních problémech, od chrápání, křivých zubů, zánětů, přes astma, ADHD, migrény, až po špatný spánek, chronickou únavu, tinitus a další. Poselství Pitomé přírody je v tom, že malá změna dokáže velké věci.

Kdy bude další díl?

Další díly Pentalogie jsou ve fázi příprav a jednotlivé scénáře už mají své obrysy. Na své osobní cestě funkčního dýchání se pravidelně setkávám s podněty, které do scénářů zapracovávám. Naposledy jsem si s fyzioterapeutkou povídal o tom, že lidé se občas starají více o svá auta, než o svá těla. Potvrdila mi, že tento příměr není špatný a tak ho použiju do čtvrtého dílu Pentalogie, který je pro rodiče.

Jednotlivé díly píšu napřeskáčku, jak mi témata spojená s dechem přicházejí do života. Jediné, co ještě musím vyřešit je financování. Ideální by byl mecenáš pneumonaut, který má sám s funkčním dechem zkušenost, uvědomuje si jeho sílu i schopnost uzdravovat a pomůže nám vdechnout život dalším dílům pentaogie.

KONTAKT PRO MÉDIA

Jura Š. Procházka
info@nefilm.cz
+420 607552815

DISTRIBUCE - Breathe

Jura Š. Procházka
breathe@nefilm.cz
+420 607552815

Film objednávejte na
www.disfilm.cz

Plakát v tiskové kvalitě, fotky a další materiály:

https://drive.google.com/drive/folders/1jZOpqz3KsHl0VgPNQRAM8Of2i3FshYSh